

[Oluf Pedersen.]

Hvis dette Lovforslag vedtages, saa opretholder man i fuld Udstrækning den falske Kapitals halve Milliard uforandret. Tror Regeringen, at det er muligt at afbøde Krisen uden at sætte ind mod den falske Kapital? Jeg stiller dette Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister og beder Ministeren svare. Der er vel nok nogen, som tror — det fremgik i alt Fald af Udtalelser baade af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget —, at det, som kan hjælpe, er at faa en samlet Plan, at det kan hjælpe, hvis Staten prøver paa at lave en Plan for Landbruget. Jeg ved ud fra tidligere Erfaringer med Hensyn til den Lovgivning, der gennemføres her paa Rigsdagen, at jo mere Statsplan man laver, des mere planlöst bliver det hele, og des værre gaar det Landbruget.

Der er næppe nogen Tvivl om, at dette Lovforslags Gennemførelse ikke vil betyde det allerringeste over for den Krise, som har ramt Landbruget, at alle de Forhold, som har skabt Krisen, vil opretholdes i fuldt Omfang ogsaa efter Lovforslagets Gennemførelse. Dette Lovforslag gaar ud paa at søge at gyde lidt Olie paa Oprørets Bølger, men jeg tror, at Virkningen heraf vil vise sig at være uden Betydning, fordi Udbytningen er saa stor, at det arbejdende Folk er ved at segne under Byrden.

Om selve dette lille Lovforslag skal jeg i øvrigt sige, at Retsforbundet ikke kan tiltræde Bestemmelsen om Udførselsforbud. Det er urimeligt at fodre den dyre Hvede eller Maltbyggen op, naar man kan importere billigere Majs, og jeg spørger i øvrigt Ministeren, om det er Meningen, at der skal opretholdes en Importbegrænsning, hvis Majsprisen falder. Vi kan selvfølgelig tiltræde Lovforslagets § 2, der bl. a. bestemmer, at Tolden paa haard Hvede ophæves. Vi har stemt imod denne Ændring i Korntolden saavel som mod Kornordningen som Helhed. Vi har ogsaa i den Tid, den har været gældende, Gang paa Gang paapeget, hvor urimeligt det var at opretholde denne ekstra Told paa haard Hvede. Efter at Hvedepriisen er steget, saadan som den er, er den Motivering, Regeringen i sin Tid gav, bortfaldet; men man maa nok spørge: Hvorfor har Landbrugsministeren ikke fortalt Bagerne, at det var Meningen at gennemføre en Nedsættelse af denne Told, saaledes at vi kunde have sluppet for den sidste Prisstigning? Tror Ministeren, at Befolkningen vilde have forspist sig i det fine Brød, hvis der ikke kom

denne Prisstigning? Ønsker Regeringen i Virkeligheden den nye Prisstigning, som kommer for Brødets Vedkommende? Man skulde næsten tro det.

Ogsaa Bestemmelsen om Ophævelse af Rugtilskuddet kan vi tiltræde. Derimod maa vi gaa imod, at man forsøger at spise Husmændene af med lidt Almisse, medens man opretholder et System, der fratager Folket Halvdelen af dets Arbejdsudbytte. Og man maa nok spørge: Hvor bliver Rentesænkningen af? Rentetilskud virker jo stik modsat Rentesækning. Skal Toldbeskyttelsen stadig opretholdes? Hvad med Grundskylden til Afløsning af Skat paa Arbejde og Forbrug?

Den højtærede Landbrugsminister takkede Eksportørerne. Jeg er ikke rigtig klar over, hvad det er, den højtærede Landbrugsminister takker dem for. Jeg kan ikke se, at der er nogen Grund til at takke. Den højtærede Landbrugsminister takkede det kornselgende Landbrug. Jeg kan ikke se, hvad Grundlag der er for, at Ministeren takker det kornselgende Landbrug. Det er, ligesom om man vil, at der skal skabes den Opfattelse hos de danske Husmænd, at nu skal de staa med Hatten i Haanden for Naadigherrerne, der lader disse Husmænd leve.

Det er Meningen, at man vil skabe en Følelse af, at Regering og Rigsdag sørger for de Folk, som man i Virkeligheden plyndrer paa det groveste. Jeg tror ikke, der er nogen som helst Grund til denne Tak, og jeg tror heller ikke, at Rigsdagen faar denne ufortjente Tak.

Der er her Grund til at erindre Regering og Rigsdag om, at det af Husmændene, de Folk, som dette Lovforslag tager Sigte paa, allerede i 1902 er paavist, klart og tydeligt begrundet, hvordan man skulde ændre Forholdene, for at der kunde blive retfærdige Vilkaar for Husmændene. Der er siden 1902 ikke fra Husmændenes Side ændret i den Grundlov, der da blev vedtaget. Det var vist paa Tide, at denne Grundlov af de Folk, som hævder, at de repræsenterer Husmændene, blev omsat i praktisk Lovgivning. Jeg skal tillade mig med Formandens Tilladelse at citere nogle af de Begrunnelser, der findes i Køge-Resolutionen fra 1902.

I denne Køge-Resolution vender Husmændene sig mod den Tanke, at man kan give Husmændene bedre Vilkaar ved Hjælp af Bidrag fra andre Samfundsklasser, det vil sige, man vender sig direkte mod Bestemmelser som dem, der er optaget i det foreliggende Lovforslag. Det vilde have været